

269. Til vor lille Gerning ud.

261

Andantino.

C. E. F. Weyse.

p dol.

1. Til vor lil - le Ger - ning ud gik vi smaa fuld -

gla - - de; Vil - jen saa den kæ - re Gud,

hjalp os, som vi ba - - de. Nu er Da gens Lys udslukt;

lukt er snart vort Øj - e. Giv vor lil - le Ger - ning Frugt,

Fa - der i det høj - e.

2. Du, som viser Dag og Nat,
Sol og Stjerner Veje!
Livets underfulde Skat
gav du os i Eje.
I hver Barnesjæl paa Jord
har du lagt en Kerne
til en Blomst med himmelsk Flor,
herlig som en Stjerne.

3. Lad den Kerne underfuld
vokse i vort Indre,
naar der skinner Sol paa Muld,
og naar Stjerner tindre!
Lad det Frø opvokse smukt
med din Børnevrimmel
til at bære evig Frugt
i din høje Himmell!

B. S. Ingemann.